

Η εορτή του Αγίου Δημητρίου στον ομώνυμο ναό των Αμπελοκήπων

/ [Ενορίες](#)

Γράφει ο Πάνος Ν. Αβραμόπουλος

Με την κατακλυσμιαία παρουσία του λαού του 7-ου Διαμερίσματος των Αθηνών, αλλά και άλλων Αθηναίων από τα υπόλοιπα διαμερίσματα της πόλης, που είχαν στην κυριολεξία μετατρέψει την οδό Πανόρμου σε ένα ορμητικό λαϊκό ποτάμι, εορτάστηκε εχθές Σάββατο 26-10-19, με την προσήκουσα ιεροπρέπεια και λαμπρότητα, η μνήμη του Ιερού Δημητρίου του Μυροβλήτου, που καταυγάζει για αιώνες τώρα στην οικουμένη, την ηθική αρετή, αλλά και την απαρασάλευτη πίστη στο ιδεώδες της Ορθοδοξίας μας. Του Αγίου Δημητρίου που καίτοι γεννημένος και αναθρεμμένος, σε ένα περιβάλλον κοινωνικής και οικονομικής ευκρασίας, που προδιέγραφε μια λαμπρή κοινωνική και στρατιωτικοπολιτική καριέρα, δεν δίστασε, να τα θυσιάσει όλα για τη αγάπη του Χριστού μας. Για να διατρανώσει σε όλο τον

πολιτισμένο τότε κόσμο με τον μαρτυρικό θάνατό του, την ηθική υπεροχή της Ορθοδοξίας, αλλά και την υπερτάτη αξία, να πέφτεις κανείς για ιδεώδη και ιδανικά, περιφρονώντας τις φθαρτές αξίες και τα πλαστά πρότυπα ζωής. Ο Ιερός Δημήτριος γεννήθηκε περί το 280 μ.Χ. στην Θεσσαλονίκη και πολύ γρήγορα με τις ασύγγνωστες για την ηλικία του αρετές και ικανότητες, ανελίχθη στον επίζηλο βαθμό του χιλιάρχου, υπο την διοίκηση του Τετράρχη και μετέπειτα αυτοκράτορα της Ρώμης Γαλερίου Μαξιμιανού και όταν στο στέμμα ήταν ο τρομερός για τους διωγμούς του Διοκλητιανός.

Γοητεύτηκε από το ιδεώδες της Ορθοδοξίας και προσκύνησε τον Χριστιανισμό, ιδρύοντας παράλληλα και έναν κύκλο για την μελέτη της Αγίας Γραφής. Αγνοώντας αγέρωχα, το διάταγμα του Διοκλητιανού, «περί αρνήσεως του Χριστιανισμού», ήλθε σε ευθεία ρήξη με τον Μαξιμιανό, που διέταξε να τον φυλακίσουν. Στην φυλακή ευρίσκονταν και ένας νεαρός και ατρόμητος Χριστιανός – που θα τον έβαζαν προκειμένου να οδηγηθεί στο θάνατο, να παλαίψει με τον φοβερό και γιγαντόσωμο μονομάχο της εποχής Λυαίο – ο Νέστορας, που έσπευσε να ζητήσει την ευχή και την ηθική στήριξη του Δημητρίου, για την θανατηφόρο μάχη του. Και πράγματι με την πρεσβεία προς τον Χριστό του Δημητρίου, ο Νέστορας έκανε το θαύμα στην κυριολεξία και νίκησε τον γίγαντα Λυαίο, αφήνοντας αμήχανους τον Μαξιμιανό και τους ειδωλολάτρες επιτελείς του ! Και τότε εξοργισμένος ο τελευταίος, έδωσε εντολή – το 303 ή το 305 μ.Χ., να θανατώσουν τους «ασεβείς» Νέστορα και Δημήτριο, που τον ταπείνωσαν δημοσίως, με την θεόπνευστη δύναμή τους. Το μεν Νέστορα με αποκεφαλισμό, τον δε Δημήτριο δια του ειδεχθούς λογχισμού ! Αναφέρεται από τους δημιουργούς των εγκωμίων του Αγίου Δημητρίου, Γρηγόριο Παλαμά, Ευστάθιο Θεσσαλονίκης και Δημήτριο Χρυσολωρά, ότι ο το σεπτό σώμα του Δημητρίου ετάφη στον σημείο του μαρτυρίου του, όπου και μετεβλήθη σε βαθύ φρέαρ στη γή, από το οποίο ανέβλυζε μύρο !

Για τούτο και εδόθη στον Ιερό Δημήτριο, το προσωνύμιο Μυροβλήτης. Για να αποτελεί τον ηθικό Έφορο και Προστάτη της νύμφης του Βορρά Θεσσαλονίκη μας. Είναι χαρακτηριστικά δε δυο θαύματα του Αγίου Δημητρίου σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη. Στην μεν Θεσσαλονίκη ανήμερα της ιερής μνήμης του, επέπρωτο από την ιστορική μοίρα, η βασίλισσα της Βορείου Ελλάδος, μετά από αιώνες δουλείες, να παραδοθεί στον προελαύνοντα ελληνικό στρατό. Και κυμάτιζε και πάλι περήφανα στον Λευκό Πύργο η γαλανόλευκη. Στην δε Αθήνα, στα 1823 και κατά την πολιορκία της Ακροπόλεως οι Τούρκοι ήταν οχυρωμένοι στην Ακρόπολη και ο ελληνικός στρατός είχε αναπτυχθεί περίξ του ναού του Αγίου Δημητρίου, τον οποίο και ετοιμάζονταν οι Τούρκοι να βομβαρδίσουν, με τις λουμπάρδες τους – «τούρκικα κανόνια». Τότε ως εκ θαύματος, με την θεία παρέμβαση του Αγίου

Δημητρίου, οι μπαρουταποθήκες των Οθωμανών πήραν φωτιά και εξερράγησαν μαζί τους, σκορπώντας τους τον θάνατο και καταστρέφοντας και ένα μικρό τμήμα της Ακρόπολης ! Και ένεκα αυτού του θαύματος, ο Άγιος Δημήτριος έκτοτε, ονομάστηκε «Λουμπαρδιάρης» !

Στους πανέμορφους Αμπελόκηπους λοιπόν, που μυροβολούν την ευγένεια και την καλοδεχτικότητα των ανθρώπων τους, με τους επιβλητικούς και πολυφρόνιστους δρόμους τους και τα σφύζοντα από κόσμο νεολαιίστικα μαγαζιά τους, σύσσωμη όλη η Αθήνα έδωσε το βροντερό παρόν, για να τιμήσει την άχραντη μνήμη του Αγιομάρτυρα της ορθοδοξίας μας Δημητρίου του Μυροβλήτου. Στους Αμπελόκηπους, που με τους ολάνθιστους κήπους τους κάποτε και τα μπουστάνια τους κόμιζαν το καλοκαίρι στην Αθήνα, αλλά και που πρωτοστάστησαν, στην αστική μεγαλουργία της πόλης αργότερα, με την «Βίλα Μαργαρίτα», το «Κτήμα Θών» και όλα τα άλλα αλησμόνητα στοιχεία της κοινωνικής τους ευμάρειας. Επιβλητικός ο καλλιεπής ναός της Πανόρμου και σημαιοστολισμένος με την γαλανόλευκη και τους χρυσοπόρφυρους σταυραετούς του Βυζαντίου, κατηύγαζε την άφατη κατάνυξη των πιστών, αλλά και την ιερότητα της μνήμης της έξοχης ηθικά φυσιογνωμίας του Αγίου Δημητρίου. Με έκδηλη την αγάπη και την ηθική φροντίδα για την επιμέλειά του, τόσο του ευσεβούς προϊσταμένου του ναού Αρχιμανδρίτου κ.κ. Πλάτωνος Κρικρή και των υπολοίπων ιερέων του, όσο και των ευγενών εθελοντών της εκκλησίας, που με ξεχωριστή αφοσίωση και αγάπη, στόλισαν τον ναό.

Της δοξολογιακής λειτουργίας χοροστάστησε ο Αρχιμανδρίτης κ. Πλάτων Κρικρής, συγχοροστατούντων των υπολοίπων ευλαβών ιερέων του Αγίου Δημητρίου κ.κ. Κίκιζα Γεώργιου, Αποστόλου Αστέριου, Κωνσταντέλλου Δημητρίου, Γασπαράτου Θεολόγου και Βακαλάκη Πλάτωνος, αλλά και άλλων ιερέων, που προσήλθαν να τιμήσουν τη μνήμη του Αγίου Δημητρίου. Με το πέρας της λειτουργίας επακολούθησε εκλιτάνευση της ιεράς εικόνας του Αγίου Δημητρίου και αποτμήματος τιμίων λειψάνων, περιμετρικά της οδού Πανόρμου, υπο τους ήχους των φιλαρμονικών του Δήμου Αθηναίων και της Ελληνικής Αστυνομίας, που για μια ακόμα φορά, με τους χαρμόσυνους σκοπούς τους, λάμπρυναν την τελετή. Έμπλεοι συγκίνησης και κατάνυξης οι κάτοικοι των Αμπελοκήπων έραιναν με μύρο και ροδοπέταλα την σεπτή εικόνα του αγίου και προσεύχονταν ευλαβικά, να τους χαρίσει υγεία, αλλά και ψυχικά αποθέματα, για τις αντίξοες περιστάσεις της άστατης ηθικά εποχής που ζούμε. Στα νοσοκομεία «Άγιος Σάββας», «Ελπίς», αλλά και στην Γενική Διεύθυνση Ασφαλείας Αττικής, εψάλλη δέηση, υπέρ των ασθενούντων, αλλά και των αστυνομικών μας, που κάτω από πολύ αντίξοες συνθήκες αγωνίζονται για την διασφάλιση των αστικών ελευθεριών.

Με την επάνοδο της πομπής στον ναό, τον λόγο έλαβε ο σεπτός Αρχιμανδρίτης κ.κ. Πλάτων Κρικρής και αφού διεβίβασε το πατρικό μήνυμα αγάπης του Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου, ευχαρίστησε τον ευσεβή λαό των Αθηνών, που με τον ηθικό του παλμό και την δυναμική παρουσία του, τίμησε τον Άγιο Δημήτριο, τους ευγενείς εθελοντές, το ενοριακό συμβούλιο και τις κυρίες του φιλοπτώχου ταμείου, για τις άοκνες φροντίδες τους στην άρτια υλοποίηση του πανηγυρικού διημέρου, τις φιλαρμονικές του Δήμου Αθηναίων και τη Ελληνικής Αστυνομίας, για την έξοχη αισθητικά συμμετοχή της, αλλά και την Ελληνική Αστυνομία, για την συμμετοχή και τα άψογα μέτρα τάξης. Να τονίσουμε emphaticά εδώ, το πολυεδρικό έργο που παράγει η εργώδης ενορία του Αγίου Δημητρίου, με την αρωγή των άοκνων και ευαίσθητων ιερέων της, λειτουργώντας συσσίτια, κοινωνικό φροντιστήριο για τους αδυνάτου μαθητές, σχολή δημοτικών χορών και αγιογραφίας και υλοποιώντας ακόμα πλείστες άλλες πολιτισμικές δράσεις. Ο μεγάλος Θεός και ο Άγιος Δημήτριος, ας είναι συμπαραστάτες τους.

Παραθέτουμε το Απολυτίκιο του Αγίου Δημητρίου :

Μέγαν εύρατο εν τοις κινδύνοις, σε υπέρμαχον, η οίκουμένη, Αθλοφόρε τα έθνη
ρύνας τον
ικέτευσέ,

